ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2020/263

ze dne 15. ledna 2020

o zavedení elektronického systému pro dopravu a sledování zboží podléhajícího spotřební dani

(přepracované znění)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 114 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([1]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1152/2003/ES je třeba provést řadu změn ([3]). V zájmu přehlednosti by uvedené rozhodnutí mělo být přepracováno.

(2) Směrnice Rady (EU) 2020/262 ([4]) stanoví, že zboží dopravované mezi územími jednotlivých členských států v režimu s podmíněným osvobozením od daně má být doprovázeno dokladem vystaveným odesílatelem.

(3) Nařízení Komise (ES) č. 684/2009 ([5]) určuje strukturu a obsah průvodního dokladu uvedeného ve směrnici (EU) 2020/262 a postup pro jeho používání.

(4) Aby se zlepšily kontroly a umožnilo se zjednodušit dopravu zboží podléhajícího spotřební dani uvnitř Unie, byl rozhodnutím č. 1152/2003/ES zaveden elektronický systém.

(5) Elektronický systém pro sledování dopravy zboží podléhajícího spotřební dani je nezbytné nadále zachovat a rozvíjet, aby se členským státům umožnilo získávat o dopravě informace v reálném čase a provádět předepsané ruční a automatizované kontroly, včetně kontrol při dopravě zboží podléhajícího spotřební dani ve smyslu kapitol IV a V směrnice (EU) 2020/262 a kapitoly IV nařízení Rady (EU) č. 389/2012 ([6]).

([1]) Úř. věst. C 62, 15.2.2019, s. 108.

([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 4. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 19. prosince 2019.

([3]) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1152/2003/ES ze dne 16. června 2003 o zavedení elektronického systému pro přepravu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani (Úř. věst. L 162, 1.7.2003, s. 5).

([4]) Směrnice Rady (EU) 2020/262 ze dne 19. prosince 2019, kterou se stanoví obecná úprava spotřebních daní (viz strana 4 v tomto čísle Úředního věstníku).

([5]) Nařízení Komise (ES) č. 684/2009 ze dne 24. července 2009, kterým se provádí směrnice Rady 2008/118/ES, pokud jde o elektronické postupy pro přepravu zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně (Úř. věst. L 197, 29.7.2009, s. 24).

([6]) Nařízení Rady (EU) č. 389/2012 ze dne 2. května 2012 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní a o zrušení nařízení (ES) č. 2073/2004 (Úř. věst. L 121, 8.5.2012, s. 1).

(6) Změna, rozšíření a provoz elektronického systému by měly umožnit dopravu zboží podléhajícího spotřební dani uvnitř Unie v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně, jakož i dopravu zboží podléhajícího spotřební dani, které již bylo propuštěno ke spotřebě na území některého členského státu a je převáženo na území jiného členského státu, aby bylo dodáno k obchodním účelům.

(7) Změna a rozšíření elektronického systému poslouží k posílení aspektů vnitřního trhu v dopravě zboží podléhajícího spotřební dani. Všechny daňové aspekty týkající se dopravy zboží podléhajícího spotřební dani by měly být řešeny změnou směrnice (EU) 2020/262 nebo nařízení (EU) č. 389/2012. Tímto rozhodnutím není dotčen právní základ pro jakékoliv budoucí změny směrnice (EU) 2020/262 nebo nařízení (EU) č. 389/2012.

(8) V elektronickém systému je nutné vymezit rozlišení mezi unijními a neunijními prvky, jakož i příslušné povinnosti Komise a členských států ve vztahu k vývoji a zavádění systému. V této souvislosti by měla hrát Komise, které je nápomocen příslušný výbor, důležitou úlohu při koordinaci, organizaci a správě systému.

(9) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení opatření nezbytných pro změnu, rozšíření a provoz elektronického systému by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([7]).

(10) Měly by být přijaty postupy umožňující vyhodnocovat zavádění elektronického systému pro sledování zboží podléhajícího spotřební dani.

(11) Dříve, než bude nové rozšíření elektronického systému funkční, a vzhledem k již zaznamenaným problémům by měla Komise ve spolupráci s členskými státy a s ohledem na stanoviska dotčených obchodních odvětví zjistit, zda je některý ze současných systémů založených na papírových dokladech ještě vhodný.

(12) Na nákladech elektronického systému by se měly podílet Unie i členské státy.

(13) Vzhledem k rozsahu a složitosti elektronického systému je nezbytné, aby jak Unie, tak členské státy poskytly lidské i finanční zdroje pro vývoj a zavedení systému. Členské státy by měly při vývoji vnitrostátních prvků uplatňovat zásady stanovené pro systémy elektronické správy a měly by k hospodářským subjektům přistupovat stejným způsobem jako v ostatních oblastech, v nichž jsou elektronické systémy zavedeny. Členské státy by především měly hospodářským subjektům, zejména malým a středním podnikům činným v tomto odvětví, umožnit využívání těchto vnitrostátních prvků s nejnižšími možnými náklady, a dále podporovat všechna opatření zaměřená na udržení konkurenceschopnosti těchto subjektů.

(14) Jelikož cíle tohoto rozhodnutí, totiž poskytnutí základu pro řízení další automatizace procesů stanovených v právních předpisech Unie o spotřebních daních nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu zajištění řádného fungování vnitřního trhu, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Toto rozhodnutí stanoví, jak řídit změnu, rozšíření a provoz elektronického systému používaného pro sledování dopravy a zboží podléhajícího spotřební dani ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice (EU) 2020/262 (dále jen „elektronický systém“).

([7]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Elektronický systém má:

a) umožnit elektronický přenos administrativních dokumentů uvedených ve směrnici (EU) 2020/262 a v nařízení (EU) č. 389/2012 a zkvalitnění kontrol;

b) zlepšit fungování vnitřního trhu tím, že uvnitř Unie zjednoduší dopravu zboží podléhajícího spotřební dani, a dále tím, že poskytne členským státům možnost sledovat tuto dopravu v reálném čase a v nezbytných případech provádět předepsané kontroly.

Článek 2

Činnosti související se zahájením rozšíření elektronického systému začnou do 10. února 2021.

Článek 3

1. Elektronický systém je tvořen unijními prvky a neunijními prvky Unie.

2. Komise zajistí, aby při práci na unijních prvcích byla u elektronického systému věnována maximální pozornost opětovnému využití stávajících systémů v nejvyšší možné míře a aby byl elektronický systém slučitelný s ostatními relevantními elektronickými systémy Komise a členských států, s cílem vytvořit integrovaný soubor elektronických systémů pro sledování jak dopravy zboží podléhajícího spotřební dani uvnitř Unie, tak dopravy zboží podléhajícího spotřební dani a zboží podléhajícího jiným clům a poplatkům, které se dováží ze třetích zemí nebo je do nich odesíláno.

3. Unijní prvky elektronického systému zahrnují společné specifikace, technické výrobky, služby společné komunikační sítě/společného systémového rozhraní a koordinační služby využívané všemi členskými státy, s výjimkou těch variant nebo zvláštních rysů služeb, jejichž prostřednictvím mají být splněny vnitrostátní požadavky.

4. Neunijní prvky elektronického systému zahrnují vnitrostátní specifikace, vnitrostátní databáze tvořící součást elektronického systému, síťová propojení mezi unijními a neunijními prvky a takové programové či technické vybavení, které členský stát považuje za nezbytné k zajištění úplného využití elektronického systému v celé své správě.

Článek 4

1. Komise koordinuje u elektronického systému změnu, rozšíření a provoz unijních i neunijních prvků, zejména pokud jde o:

a) infrastrukturu a nástroje potřebné k zaručení vnitřního propojení elektronického systému a celkové interoperability systému;

b) vývoj zabezpečení na nejvyšší možné úrovni, aby se zabránilo neoprávněnému přístupu k údajům a zaručila se integrita elektronického systému;

c) nástroje pro využívání údajů k boji proti podvodům.

2. Pro dosažení cílů stanovených v odstavci 1 uzavře Komise smlouvy nezbytné ke změně a rozšíření unijních prvků elektronického systému a ve spolupráci s členskými státy ve výboru uvedeném v čl. 7 odst. 1 vypracuje rámcový plán a řídicí plány potřebné ke změně, rozšíření a provozu elektronického systému.

Rámcový plán a řídicí plány stanoví počáteční i pravidelné úkoly, které mají Komise a každý členský stát provést. Řídicí plány stanoví lhůty pro splnění úkolů požadovaných k uskutečnění každého z projektů rámcového plánu.

Článek 5

1. Členské státy ke dni stanovenému v řídicích plánech podle čl. 4 odst. 2 dokončí počáteční i pravidelné úkoly, které jim byly přiděleny.

Členské státy sdělí Komisi výsledky každého úkolu a den jeho dokončení. Komise o tom dále uvědomí výbor uvedený v čl. 7 odst. 1.

2. V souvislosti se změnou, rozšířením nebo provozem elektronického systému nepřijmou členské státy žádné opatření, které by mohlo omezit jeho vnitřní propojení, jeho celkovou interoperabilitu nebo celkové fungování.

Jakékoli opatření, které hodlá členský stát přijmout a které by mohlo ovlivnit vnitřní propojení systému, jeho celkovou interoperabilitu nebo celkové fungování, může být přijato jen s předchozím souhlasem Komise.

3. Členské státy Komisi pravidelně informují o každém opatření, které přijaly s cílem umožnit svým správním orgánům plné využití elektronického systému. Komise o tom dále uvědomí výbor uvedený v čl. 7 odst. 1.

Článek 6

Komise přijme prováděcí akty, kterými se zavedou opatření nezbytná ke změně, rozšíření a provozu elektronického systému, pokud jde o záležitosti uvedené v čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 2 druhém pododstavci. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 7 odst. 2. Tyto prováděcí akty nesmějí mít vliv na opatření Unie vztahující se na výběr a kontrolu nepřímých daní nebo správní spolupráci a vzájemnou pomoc v oblasti nepřímého zdanění.

Článek 7

1. Komisi je nápomocen Výbor pro spotřební daně. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 8

1. Komise ověří, že opatření financovaná ze souhrnného rozpočtu Evropské unie jsou prováděna řádně a v souladu s tímto rozhodnutím.

Komise ve spolupráci s členskými státy ve výboru uvedeném v čl. 7 odst. 1 pravidelně sleduje jednotlivé etapy vývoje a zavádění elektronického systému, aby určila, zda bylo dosaženo požadovaných cílů, a vypracovala pokyny pro zvyšování účinnosti činností souvisejících se zaváděním elektronického systému.

2. Do 10. února 2025 a každých pět let poté předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o zavádění a provozu elektronického systému.

Tato zpráva mimo jiné stanoví postupy a podmínky pro pozdější vyhodnocení funkčnosti elektronického systému.

Článek 9

O vývoji a zavádění elektronického systému informuje Komise země, které požádaly o členství v Evropské unii a které se mohou, pokud si to přejí, zúčastnit testů, jež budou probíhat.

Článek 10

1. Náklady na změnu a rozšíření elektronického systému jsou rozděleny mezi Unii a členské státy v souladu s odstavci 2 a 3.

2. Unie nese náklady na vývoj, pořízení, instalaci a údržbu unijních prvků elektronického systému a náklady na běžný provoz systémových unijních prvků instalovaných v prostorách Komise nebo Komisí určeného subdodavatele.

3. Členské státy nesou náklady na změnu, rozšíření a provoz neunijních prvků elektronického systému a dále náklady na běžný provoz těch unijních prvků Unie, které byly instalovány v prostorách užívaných členskými státy nebo subdodavatelem, kterého dotčený členský stát určil.

Článek 11

1. Roční přidělované částky, včetně částek určených na používání a provoz elektronického systému po uplynutí zaváděcího období, schvaluje rozpočtový orgán v mezích finančního výhledu stanoveného v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1286/2013 ([8]).

2. Členské státy odhadnou a zpřístupní finanční a lidské zdroje potřebné ke splnění povinností popsaných v článku 5. Komise a členské státy poskytnou lidské, rozpočtové a technické zdroje potřebné ke změně, rozšíření a provozu elektronického systému.

Článek 12

Rozhodnutí č. 1152/2003/ES se zrušuje.

Odkazy na zrušené rozhodnutí se považují za odkazy na toto rozhodnutí v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze.

Článek 13

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po jeho vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 14

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

Ve Štrasburku dne 15. ledna 2020.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*Předsedkyně*
D. M. SASSOLI	N. BRNJAC

([8]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1286/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí akční program ke zlepšení fungování systémů zdanění v Evropské unii na období 2014–2020 (Fiscalis 2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1482/2007/ES (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 25).

PŘÍLOHA

SROVNÁVACÍ TABULKA

Rozhodnutí č. 1152/2003/ES	Toto rozhodnutí
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 první pododstavec	–
Čl. 2 druhý pododstavec	Článek 2
Článek 3	Článek 3
Článek 4	Článek 4
Článek 5	Článek 5
Článek 6	Článek 6
Čl. 7 odst. 1	Čl. 7 odst. 1
Čl. 7 odst. 2	Čl. 7 odst. 2
Čl. 7 odst. 3	–
Čl. 8 odst. 1	Čl. 8 odst. 1
Čl. 8 odst. 2	–
Čl. 8 odst. 3	Čl. 8 odst. 2
Článek 9	Článek 9
Článek 10	Článek 10
Čl. 11 odst. 1 první pododstavec	–
Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 11 odst. 1
Čl. 11 odst. 2	Čl. 11 odst. 2
–	Článek 12
Článek 12	Článek 13
Článek 13	Článek 14
–	Příloha